

Business Centre
Club

Warszawa, 6 lutego 2008 r.

SUPLEMENT NR 1

do

Raportu BCC

„Konkrety zamiast postulatów”

Spis treści

	strona
1. Legislacja ogólnogospodarcza	3
2. Urlopy wychowawcze	4
3. Inne sprawy społeczne	7
4. Koszt działalności gospodarczej	8
5. Zmiana modelu regulacji w ciepłownictwie.....	10
6. Problemy branży farmaceutycznej	12
7. Podróże służbowe	14
8. Fundusze UE 2007-2013	17

1. Legislacja ogólnogospodarcza

Wprowadzenie ustawowych możliwości przekształcania działalności gospodarczej w spółki prawa handlowego

- Obecnie możliwość taka istnieje tylko poprzez aport, który jest szczególnym celem „badań” urzędów skarbowych i stąd rodzi zagrożenie dla firm;
- aport nie pozwala na zachowanie ciągłości podatkowej i biznesowej firm;
- stan obecny ogranicza możliwości konsolidacji rynku i sprawnego powstawania większych podmiotów gospodarczych działających na podstawie k.s.h.;
- nie ma uzasadnienia, dlaczego przekształcanie działalności gospodarczej jest wyłączone z zasad sukcesji uniwersalnej i nie ma opisu prawnego ani w k.c., ani w k.s.h.

Wprowadzenie szybkiej ścieżki sądów gospodarczych dla spraw o wartości sporu poniżej 100.000 zł

- Są to sprawy gospodarczo mniejszej wagi i w większości dotyczą opóźnień w zapłacie należności;
- ich przyspieszenie w ogromnym stopniu usprawniłoby obieg gospodarczy i ograniczyło zagrożenia bytu mniejszych firm w przypadku opornych kontrahentów.

Ograniczenie obowiązkowej sprawozdawczości firm

- generowanie sprawozdań GUS, środowiskowych, koncesyjnych, deklaracji podatkowych itp. jest znaczącym obciążeniem dla firm;
- jest to przerzucanie skutków niewydolnej administracji na podmioty gospodarcze.

2. Urlopy wychowawcze dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą

Osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą nie mają uprawnień do korzystania z urlopu wychowawczego. W związku z tym należałoby w taki sposób zmienić obowiązujące przepisy prawa, aby dążyć do wyrównania uprawnień osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą w tym zakresie. Zagadnienie to ma istotne znaczenie w sytuacji realizowania przez obecny rząd założeń polityki pro-rodzinnej, umożliwiłoby bowiem osobom prowadzącym tego rodzaju działalność gospodarczą i decydującym się w tym okresie na posiadanie dzieci zmniejszenie obciążeń finansowych z tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Obowiązek opłacania składek z tytułu ubezpieczeń społecznych dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą regulują przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2007 r. nr 11 poz. 74).

Przepisy tej ustawy należałoby zmienić w taki sposób, aby dać możliwość osobom prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą prawo do skorzystania z urlopu wychowawczego, na podobnych zasadach jak w przypadku osób będących pracownikami tj. zasadach określonych w art. 186 kodeksu pracy. Warunkiem skorzystania z urlopu wychowawczego przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą byłaby konieczność złożenia przez nią stosownego zgłoszenia do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Osoby te mogłyby w omawianej sytuacji skorzystać z tych samych uprawnień z jakich korzystają aktualnie płatnicy składek w odniesieniu do pracowników tj. pracodawcy. W szczególności bowiem zgodnie z treścią art. 16 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych *„składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób przebywających na urlopach wychowawczych lub pobierających zasiłek macierzyński albo zasiłek w*

wysokości zasiłku macierzyńskiego finansuje w całości budżet państwa za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych”. Ponadto osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, a korzystające z urlopu wychowawczego miałyby w tym okresie obowiązek opłacenia niższej składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, bowiem podstawę wymiaru składek stanowiłaby kwota świadczenia pielęgnacyjnego. Takie zasady obowiązują obecnie w stosunku do pracodawców – płatników składek w odniesieniu do pracowników korzystających z urlopu wychowawczego. Kwestie te reguluje przepis art. 18 ust. 5a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych:

”Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób pobierających świadczenie pielęgnacyjne na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych oraz osób przebywających na urlopie wychowawczym stanowi kwota świadczenia pielęgnacyjnego, z zastrzeżeniem ust. 9.”.

Zaproponowane powyżej zmiany prowadziłyby w konsekwencji do konieczności zmiany przepisu art. 16 ust. 4 obowiązującej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych:

„Składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe:

- 1) osób prowadzących pozarolniczą działalność,*
 - 2) osób, o których mowa w art. 7 i 10,*
- finansują w całości, z własnych środków, sami ubezpieczeni.”.*

Wprowadzone zmiany spowodowałyby przeniesienie obowiązku finansowania w całości składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, a korzystające z urlopu wychowawczego, na budżet państwa, przy zmniejszonej podstawie wymiaru składek. Podstawę tę jak już wcześniej wspomniano stanowiłaby kwota świadczenia pielęgnacyjnego.

Proponowane powyżej zmiany doprowadziłyby finalnie do stworzenia faktycznego równouprawnienia osób fizycznych ubezpieczonych w ramach systemu ubezpieczeń społecznych, bez tworzenia dodatkowych podziałów ze względu na źródło uzyskiwanego dochodu. Aktualnie obowiązujące przepisy prowadzą bowiem do dyskryminacji osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą.

3. Inne sprawy społeczne

Przejęcie przez Państwo pełnego finansowania macierzyństwa kobiet

- Stan obecny skutecznie zniechęca do zatrudniania kobiet na równych prawach. Macierzyństwo traktowane jest przez prawo pracy jak choroba;
- brak jest uzasadnienia, dlaczego to pracodawca powinien finansować zwolnienia kobiet przed urodzeniem dziecka (i to w 100%) oraz opłacać urlop, do którego kobieta nabyła prawo w trakcie urlopu macierzyńskiego.

Umożliwienie realnego oszczędzania w funduszach emerytalnych

- Stworzenie realnej alternatywy do wypłacania pracownikowi premii bieżących, z których połowę pochłaniają podatki i paropodatki, stałoby się istotnym bodźcem powiększania wydajności pracy i uczyniłoby oszczędzanie w OFE atrakcyjną formą zabezpieczenia na starość;
- w tym celu należy ustanowić dostatecznie wysokie limity wpłat nieobciążonych podatkami i składkami zus-owskimi.

Niedostosowanie zawodowe absolwentów

- Zjawisko to wymaga oczywiście zmian w sferze edukacji. Na długie lata pozostanie jednak faktem, że statystyczny absolwent jest traktowany w miejscu pracy jako pracownik niepełnowartościowy;
- Państwo winno rekompensować taką sytuację przez ustawowe wspieranie pierwszej pracy (brak obciążenia wynagrodzenia składkami ubezpieczenia społecznego, bezodsetkowe kredytowanie podejmowania pierwszej działalności gospodarczej).

4. Koszt działalności gospodarczej

W ustawie z dn. 15.02.1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654 z późn. zm.) i w ustawie z dn. 26.07.1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 Nr 14, poz. 176 z późn. zm.) należy zastąpić rozbudowane kategorie kosztów uzyskania przychodu oraz licznych wyłączeń wydatków, które takimi kosztami nie są, nową kategorią:

kosztu działalności gospodarczej

Definicja

Każdy wydatek, który jest przychodem dostawcy, jest kosztem działalności gospodarczej odbiorcy.

Uzasadnienie

Stosowane obecnie nieuznawanie wydatku przedsiębiorcy jako kosztu uzyskania przychodu prowadzi do podwójnego opodatkowania, raz po stronie dostawcy, gdzie stanowi przychód, drugi raz po stronie nabywcy, gdzie, nie będąc kosztem, nie obniża dochodu do opodatkowania.

Przedsiębiorca musi mieć prawo do ryzyka, czyli prawo do straty, tj. być może niepotrzebnego poniesienia wydatków, które nie przyniosły przychodu. Obecny system opodatkowania podatkiem dochodowym przypisuje prerogatywy przedsiębiorcy urzędnikom skarbowym i kontroli skarbowej, którzy określają, jakie wydatki były przedsiębiorstwu potrzebne, a jakie nie (czyli stanowiły bądź nie - koszt uzyskania przychodu).

Przykład 1 (kwalifikacje pracowników)

Nie można powiązać nakładów na szkolenia pracowników, podnoszenia ich kwalifikacji, uzyskania przez nich świadectw i certyfikatów z żadnym konkretnym przychodem w jakimkolwiek okresie. Przedsiębiorca nie ma

obecnie tym bardziej prawa szkolenia pracowników niejako na wyrost, starając się sprostać rosnącemu postępowi technicznemu i wymaganiom rynku.

Obecny system opodatkowania podatkiem dochodowym preferuje produkcje prostą (kupić drut, pociąć na kawałki, zapakować i sprzedać jako gwoździe), miast popierać postęp techniczny i produkcję angażującą myśl ludzką.

Przykład 2 (badania)

Nie można powiązać kosztów badań, które umożliwiły przedsiębiorcy zaniechanie jakiejś działalności, rezygnację z ekspansji na jakimś rynku, zaprzestanie produkcji jakiegoś modelu, zastąpienie jednej działalności drugą, z przychodami, kiedy ich po prostu nie będzie. Dotyczy to zarówno badań rozwojowych, jak i marketingowych.

Konkluzja

Obecny system opodatkowania podatkiem dochodowym uznaje jako koszt tylko takie wydatki przedsiębiorcy, które zakończyły się sukcesem w postaci przychodu. Przedsiębiorca nie ryzykuje zmian, będąc pewnym, że poniesione wydatki - w wypadku braku przychodów - nie zostaną uznane jako koszty, a jego skłonność do innowacyjności i ekspansji będzie musiała zostać sfinansowana z zysku po opodatkowaniu. Postulowana zmiana w systemie opodatkowania pchnie polską gospodarkę na tory rozwoju i wzrostu konkurencyjności.

5. Zmiana modelu regulacji w ciepłownictwie

Według stanu obecnego, taryfa dla ciepła jest opracowywana na podstawie przepisów ustawy - Prawo energetyczne i rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych zasad kształtowania taryf, w sposób zapewniający:

- pokrycie kosztów uzasadnionych dla działalności koncesjonowanej,
- uzasadniony zwrot z kapitału zaangażowanego w tą działalność.

Taki system nie zachęca do restrukturyzacji przedsiębiorstw, zwłaszcza w obrębie kosztów, bowiem ich zmniejszenie oznacza wyłącznie korzyści dla odbiorców ciepła, a nie również dla przedsiębiorstwa.

Proponowane zmiany

Nowy model regulacji dotyczący ciepłownictwa według aktualnego projektu Izby Gospodarczej Ciepłownictwa opierałby się na następujących ogólnych zasadach:

- raz na trzy lata prezes URE ustala ceny referencyjne na wytwarzanie ciepła i dla przesyłania ciepła,
 - przedsiębiorstwo ciepłownicze ustala ceny i stawki opłat na swoje produkty i usługi, określając na ich podstawie cenę wskaźnikową i porównując ją z ceną referencyjną URE.
- Jeżeli cena wskaźnikowa jest niższa lub równa z referencyjną, to stosowana będzie uproszczona procedura kontrolna.
 - Jeżeli cena wskaźnikowa jest wyższa od ceny referencyjnej, przedsiębiorstwo jest zobowiązane do opracowania taryfy według dotychczasowych reguł.

Wprowadzenie nowego modelu regulacji opartego na cenie referencyjnej może w warunkach rynkowych skłonić przedsiębiorstwa ciepłownicze do zwiększenia efektywności poprzez optymalizację kosztów w obszarach

działalności koncesjonowanej. Przejście ze stosowanej obecnie formuły na formułę opartą na cenie referencyjnej wymaga szeregu zmian w zapisach ustawy Prawo energetyczne i w aktach wykonawczych do niej, m.in. w następujących obszarach:

- Ustawa Prawo energetyczne – artykuły będące podstawą do kalkulacji taryf, tj. art. 44 – 47 i 49
- Rozporządzenie taryfowe dla ciepła, w tym rozdział 2 – szczegółowe zasady kształtowania taryf (par. 3-10), rozdział 3 – szczegółowe zasady kalkulacji cen i stawek opłat (par. 11-28) oraz przepisy ogólne (definicje).

6. Problemy branży farmaceutycznej

Waloryzacja cen urzędowych leków objętych systemem refundacji

Od lat nie jest rozwiązany problem waloryzacji cen urzędowych leków produkcji krajowej zakwalifikowanych do wykazów leków refundowanych. Ceny te pozostają niezmiennie pomimo niezależnych od producentów wzrostów kosztów wytwarzania (np. wzrost światowych cen surowców, inflacja). Prowadzi to do utraty zyskowności produkcji, nierzadko producenci są zmuszani do rezygnacji z wytwarzania wysoce deficytowych leków – ważnych z punktu widzenia farmakologii.

W polskim prawie i w praktyce resortu zdrowia nie wypracowano zasad i procedur umożliwiających producentom waloryzowanie cen leków ujętych w wykazach w sytuacji, gdy wzrost kosztów wytworzenia nie jest zależny od wytwórcy. To zagadnienie wymaga szybkich i przejrzystych rozwiązań prawnych.

Pozycja konkurencyjna krajowych producentów farmaceutycznych

W okresie 2006/2007 wprowadzono ustawowe zmiany w Prawie farmaceutycznym. Jest to późna implementacja nowelizacji Pharma Review 2004. Większość obowiązujących rozporządzeń wykonawczych Ministra Zdrowia została opracowana według stanu prawnego z 2002 r., a zatem z czasu przedakcesyjnego. Sytuacja ta pogarsza pozycję konkurencyjną krajowych producentów farmaceutycznych, na co przykładowo negatywnie rzutują rozporządzenia w sprawie Dobrej Praktyki Wytwarzania (w zasadzie aktualne, ale bardzo źle przetłumaczone z języka angielskiego), w sprawie zasad prowadzenia badań klinicznych, w sprawie wniosku o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu, czy o zmianach (dualizm postępowania – inaczej procedury europejskie, a inaczej narodowe).

Racjonalizacja systemu opłat rejestracyjnych

Urząd Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych jest jednostką budżetową. W 2006 r. przy planie wydatków w wysokości ponad 56 mln zł, bieżące wydatki Urzędu wyniosły ponad 45 mln zł. W tym czasie Urząd uzyskał dochody w wysokości ponad 48 mln zł, które te środki w całości zostały przekazane na centralny rachunek budżetu państwa.

W opinii środowiska wytwórców leków obecne opłaty rejestracyjne można przyrównać do systemu pobierania dodatkowego, pozaprawnego podatku od przedsiębiorców, ponieważ wydatkowane przez nich sumy nie są przeznaczane na usprawnienie działań Urzędu i dostosowanie jego sił i zasobów do wymagań rynku. Taka sytuacja pozostaje często w sprzeczności z pożądanym i właściwym z merytorycznego punktu widzenia postępowaniem przy rozpatrywaniu wniosków rejestracyjnych. Dobrą ilustracją tego problemu jest trwający właśnie spór pomiędzy Urzędem a Narodowym Instytutem Leków w sprawie finansowych warunków współpracy przy ocenie dokumentacji harmonizującej w roku 2008. Brak takiego porozumienia będzie skutkował spowolnieniem bądź ustaniem prac nad częścią złożonej dokumentacji, a ostateczne konsekwencje opóźnień poniosą podmioty odpowiedzialne.

7. Podróże służbowe

Orzeczenie nakazujące czytać termin podróży służbowej wg prawa administracyjnego.

Wiele firm deleguje swoich pracowników do wykonywania prac w miejsca, które znajdują się poza siedzibą Spółki. Czasami oddelegowanie trwa wiele tygodni, czasami miesiące. Przedsiębiorstwa opierają się często na art.21 ust. 1 pkt.16 lit a. Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 r. nr 14, poz. 176 z późn. zm.), wg którego zwolnione z podatku dochodowego są diety i inne należności za czas podróży służbowej, a pracownikom oddelegowanym do pracy poza siedzibą Spółki przysługują, poza wynagrodzeniem, również diety bez względu na czas trwania prac.

Jednak w postanowieniu z dn. 21.09.2007 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego (sygnatura 1471/DPF/415-69/07/TM) I Mazowiecki Urząd Skarbowy przytoczył orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 11 października 2005 r. (Sygn. Akt IPK 67/05). Sąd Najwyższy rozpatruje w nim stan faktyczny w oparciu o rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. Zgodnie z § 4 ust. 3 tego rozporządzenia dieta nie przysługuje m.in. za czas delegowania do miejscowości pobytu stałego lub czasowego pracownika. Sąd opiera się dalej na ustawie o ewidencji ludności, zgodnie z którą każdy obywatel mieszkający ponad trzy dni poza miejscem zameldowania, powinien się zameldować, a więc od tego momentu nowe miejsce wykonywania obowiązków służbowych będzie jego miejscem „czasowego zamieszkania”. Nakazując czytanie terminów podróży służbowej wg prawa administracyjnego Sąd zdecydował, że w związku z tym nie przysługuje pracownikowi zwolnienie otrzymanej diety z podatku dochodowego od osób fizycznych, gdyż podróż do miejsca

czasowego zameldowania nie jest „podróżą służbową” w rozumieniu cyt. przepisów. Pogląd Sądu Najwyższego prowadzi więc do stwierdzenia, że każdy wyjazd na terenie Polski trwający dłużej niż trzy dni nie jest podróżą służbową. Jest to pogląd negujący de facto ideę zwrotu kosztów pracownikowi, kierowanemu do innego niż miejscowość siedziby pracodawcy miejsca na okres dłuższy niż 3 dni.

Uważamy, iż takie stanowisko powoduje szereg problemów po stronie pracodawców:

- konieczność zmiany umowy o pracę z pracownikami;
- wzrost kosztów pracy;
- w firmach, w których obowiązuje Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy będzie miał miejsce dodatkowy wzrost kosztów płacowych związany z wypłatą ekwiwalentu umożliwiającego dojazd ze stałego miejsca zamieszkania;
- pracodawcy będą musieli zwiększyć swoje koszty poprzez opodatkowanie świadczeń w zakresie wynajmu kwater, hoteli, dodatków za kierowanie pracowników do odległych miejsc od stałego zamieszkania.

Dlatego proponujemy zmiany prawne ułatwiające prowadzenie działalności firmom, które delegują swoich pracowników do wykonywania prac w miejscach znajdujących się poza siedzibą Spółki.

Podróż służbowa czy oddelegowanie – konieczność doprecyzowania

W ustawach podatkowych brak jest określenia pojęcia „podróży służbowej”. Trudno więc w sposób jednoznaczny stwierdzić, kiedy należy uznać, iż dana podróż jest wyjazdem służbowym, a kiedy staje się oddelegowaniem do pracy w innym miejscu. Zasadnicza różnica między pojęciami podróż służbowa a

oddelegowanie zaznacza się przede wszystkim w ukształtowaniu stosunku pracy, który łączy pracodawcę z przemieszczającym się pracownikiem.

Brak jasnych przepisów pozwalających jednoznacznie zakwalifikować przesunięcie pracownika do wykonywania zadań służbowych poza siedzibą pracodawcy powoduje niepewność obrotu gospodarczego. Daje możliwość dowolności w podejmowanych przez urzędników aparatu skarbowego rozstrzygnięć dotyczących kwalifikowania świadczeń wypłacanych pracownikom przez pracodawcę.

Powyższe uzasadnia potrzebę wprowadzenia w życie jasnych przepisów pozwalających jednoznacznie zakwalifikować przesunięcie pracownika do wykonywania zadań służbowych poza siedzibą pracodawcy.

8. Fundusze UE 2007-2013

Ze względu na poziom zagrożenia dla wykorzystania środków strukturalnych w pierwszych latach obecnej perspektywy finansowej, niezbędne jest jak najszybsze uruchomienie wszystkich programów operacyjnych. Niepokoi fakt, że rozpoczął się 2008 r. i jedyny program, który w tej chwili jest "testowany" w formie konkursów pilotażowych to PO Kapitał Ludzki. Z tego powodu dokonano identyfikacji czynników mających wpływ na występujące opóźnienia w absorpcji funduszy UE:

1. Brak aktów prawnych regulujących funkcjonowanie systemu przyznawania środków UE w ramach programów na lata 2007 – 2013.

Obecnie większość aktów prawnych regulujących działanie systemu funduszy UE w latach 2007 – 2013 nie funkcjonuje ze względu na brak spójności. Część z nich jest nadal w przygotowaniu, dodatkowo zdarzają się w tej grupie rozbieżności (!!!) np.: w ramach stosowanych definicji. Ministerstwo Rozwoju Regionalnego opracowuje okresowe zestawienia dotyczące prac legislacyjnych – z ostatniego z nich (dotyczącego prac legislacyjnych w okresie od stycznia do czerwca 2008 r.) wynika na przykład, że rozporządzenia dotyczące przyznawania dotacji na inwestycje w ramach PO IG będą wchodziły w życie w okresie od stycznia do czerwca 2008 (!!!). Podsumowując: prognozy wskazują, że będziemy mieć 1,5 roczne opóźnienie w rozpoczęciu realizacji programów na lata 2007 – 2013 dedykowanych dla przedsiębiorców.

a) Definicja "rozpoczęcia inwestycji" - rozbieżności legislacyjne.

Na przykładzie projektów aktów prawnych:

Rozporządzenia MRR w sprawie udzielania przez PARP pomocy finansowej w

ramach POIG 2007-2013 - projekt z dn.25.06.2007

"Dzień rozpoczęcia robót budowlanych lub **pierwszego zobowiązania do zamówienia towarów i usług** związanych z realizacją inwestycji z wyłączeniem wstępnych studiów wykonalności"

Rozporządzenia MG w sprawie pomocy finansowej dla nowej inwestycji o dużym znaczeniu dla gospodarki udzielanej w ramach działania 4.4 - projekt z dn. 09.10.2007

"Podjęcie robót budowlanych lub **złożenie pierwszego zobowiązania do zamówienia urządzeń lub wykonania robót budowlanych** związanych z realizacją inwestycji, z wyłączeniem wstępnych studiów wykonalności".

Rozporządzenia MRR w sprawie udzielenia regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach RPO

"Podjęcie prac budowlanych lub **pierwszego prawnie wiążącego zobowiązania do zamówienia ruchomych środków trwałych**, z wyłączeniem wydatków związanych z przygotowaniem i opracowaniem dokumentacji projektowej".

Rekomendowane działania:

Ujednoczenie definicji "rozpoczęcia inwestycji" w w/w aktach prawnych.

b) niedostosowanie regulacji prawnych dotyczących środowiska

Brak formalnego, precyzyjnego wyznaczenia granic obszarów NATURA 2000 w odpowiednich rozporządzeniach Ministra Środowiska oznacza bardzo poważny problem dla wszystkich projektów inwestycyjnych realizowanych przy wykorzystaniu środków strukturalnych, położonych na terenach, które mogą być objęte ochroną w ramach programu NATURA 2000 (tzw. shadow lists) - istniejące wątpliwości skutkują niepewnością właściwych organów co do konieczności stosowania przepisów odnoszących się do obszarów

"naturowych", a brak naniesienia obszarów chronionych na odpowiednie plany i mapy stanowi poważną trudność praktyczną w procedurach wydawania odpowiednich decyzji.

Rekomendowane działania:

Wydanie stosownych rozporządzeń przez Ministra Środowiska.

c) brak odpowiednich aktów prawnych dotyczących zasad udzielenia wsparcia w dziedzinach objętych pomocą publiczną

Występowanie pomocy publicznej zidentyfikowano we wszystkich programach operacyjnych w ramach NSRO 2007 -2013 (za wyjątkiem PO Pomoc Techniczna). W większości przypadków będzie to pomoc regionalna na nowe inwestycje, a także pomoc horyzontalna w szczególności na szkolenia, na zatrudnienie, ochronę środowiska, na badania i rozwój, na innowacje, na wsparcie małych i średnich przedsiębiorstw oraz na kapitał podwyższonego ryzyka.

Argumentem, który każe traktować kwestie związane z opracowaniem dokumentów dot. pomocy publicznej ze szczególną uwagą jest bezpośredni wpływ na okres rozpoczęcia kwalifikowalności wydatków. Otóż, aby ten okres się rozpoczął, muszą zostać spełnione dwa warunki:

- publikacja zatwierdzonego programu pomocowego na stronie KE,
- beneficjent przed rozpoczęciem prac nad realizacją projektu musi złożyć wniosek o przyznanie pomocy, a organ zarządzający programem potwierdzić na piśmie, że projekt zasadniczo nadaje się do realizacji.

Rekomendowane działania :

Niezbędne jest pilne doprowadzenie do finału prac związanych z opracowaniem stosownych rozporządzeń.

d) niedostosowanie przepisów dotyczące finansów publicznych:

- brak dotacji wieloletnich - dotację rozwojową wprowadzoną w nowelizacji *Ustawy o finansach publicznych* należy zwrócić na koniec roku budżetowego, przy czym obowiązek ten obejmuje zarówno środki polskie, jak i unijne.

- nadmiernie sztywne przepisy dotyczące zaliczek na poczet dotacji rozwojowej- przykłady:

> konieczność rozliczenia zaliczki na koniec roku praktycznie oznacza, że będą one mogły być pobierane tylko na 3 kwartały roku kalendarzowego

- będzie to stanowiło problem dla różnych grup beneficjentów,

> ograniczona jest możliwość wykorzystania zaliczki otrzymywanej na poczet dotacji na zaliczki dla wykonawców,

> sztywne reguły dotyczące zabezpieczeń - zostały one zaostrzone w stosunku do zasad wypracowanych w trakcie realizacji EFS 2004-2006

Rekomendowane działania :

Dokonanie nowelizacji *Ustawy o finansach publicznych* dla wprowadzenia bardziej elastycznych zasad wykorzystania środków, w szczególności przez rezygnację z konieczności zwrotu środków niewykorzystanych na koniec roku budżetowego i ułatwienia dotyczące zaliczek.

2. Niedostateczny potencjał administracyjny.

Znaczenie strategiczne dla skutecznego wykorzystania środków strukturalnych ma nowoczesny i sprawny system instytucjonalny odpowiedzialny za wykorzystanie środków unijnych. Warto więc wskazać na kluczowe problemy z tym związane:

- niewystarczająca liczba pracowników w dużej części jednostek odpowiedzialnych za wdrażanie programów operacyjnych;

- duża liczba nowych instytucji w systemie realizacji NSRO (Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia), które nie posiadają doświadczenia we wdrażaniu środków strukturalnych. Z reguły mają małą liczbę pracowników,

brakuje im wiedzy i umiejętności niezbędnych dla realizacji powierzonych im obowiązków (w tym brak wystarczającej wiedzy z zakresu zarządzania strategicznego i zarządzania projektowego),

- w niektórych instytucjach brak wystarczającej znajomości przepisów w dziedzinach kluczowych dla skutecznej realizacji projektów

(w tym zwłaszcza w opracowaniu specyfikacji przetargowej oraz prowadzenia postępowania przetargowego).

Problemy proceduralne na przykładzie PO Innowacyjna Gospodarka; PO Infrastruktura i Środowisko; PO Kapitał Ludzki

PO Innowacyjna Gospodarka

1. Bariery "wejścia" do programu dla MSP

Minimalna wartość inwestycji w ramach PO IG - 8 mln PLN !!! (nie do "przejścia" przez większość firm sektora MSP)

2. Brak szczegółowych wytycznych/kryteriów wyboru projektów (w jaki sposób oceniane będzie posiadanie praw własności przemysłowej, stopień rozprzestrzenienie technologii, opłacalności finansowa, itp.)

3. Powielenie rozwiązań, które wdrażano w poprzednich latach w obszarze B+R bez wyraźnych rezultatów (np. Osi priorytetowej 1 i 2 PO IG)

Rekomendowane działania:

Uwzględnienie w tworzonych wytycznych konkursowych uwag przekazywanych sukcesywnie do Ministerstwa Rozwoju Regionalnego oraz do Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

PO Infrastruktura i Środowisko

1. Długi czas weryfikacji i zatwierdzania projektów o charakterze strategicznym w ramach listy indykatorywnych projektów kluczowych. Przykład: dworce kolejowe – umieszczenie na liście projektów kluczowych trwa już od ponad roku. Modernizacje dotyczą obiektów w miastach będących organizatorami mistrzostw Euro 2012.

Rekomendowane działania:

Weryfikacja stanu realizacji projektów w ramach list kluczowych powinna być prowadzona w systemie kwartalnym, a nie jak jest dotychczas zakładane półrocznym.

PO Kapitał Ludzki

1. Doświadczenia zebrane w ramach naborów pilotażowych:

- Brak ukierunkowania na zbieranie wiedzy od wnioskodawców w fazie pilotażowej. W większości regionów, dominującą formą komunikacji z wnioskodawcami był punkt informacyjny zakładający wyłącznie kontakt mailowy i telefoniczny.
- Działania informacyjne były niewystarczające w zakresie informowania o wytycznych konkursowych oraz procedurach realizacji projektów dofinansowanych w ramach PO KL. Organizowane przed uruchomieniem konkursów seminaria informacyjne przekazywały wiedzę zbyt ogólnikową oraz odbywały się w niewłaściwym terminie, np. 2 dni przed zamknięciem konkursu
- Problemy z generatorem wniosków – narzędziem umożliwiającym opracowanie wniosków aplikacyjnych.

Rekomendowane działania:

Pilne wprowadzenie w życie rekomendacji Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, które zostały opracowane w związku z przedłożonym przez BCC raportem dot. konkursów pilotażowych.

Business Centre Club istnieje od 1991 roku. Jest największą w kraju organizacją indywidualnych pracodawców. Zrzesza blisko 2000 przedsiębiorców zatrudniających 600 tysięcy pracowników. Wśród członków BCC znajdują się największe międzynarodowe korporacje, instytucje finansowe, ubezpieczeniowe, firmy telekomunikacyjne, najwięksi polscy producenci, uczelnie wyższe, koncerny wydawnicze itd. Członkami Klubu są także prawnicy, dziennikarze, naukowcy, wydawcy, lekarze, wojskowi i studenci. BCC koncentruje się na działaniach lobbingowych, których celem jest rozwój polskiej gospodarki, zwiększenie liczby miejsc pracy i pomoc przedsiębiorcom. Członkowie BCC reprezentują 249 miast. Koordynatorem wszystkich działań BCC jest prezes Marek Goliszewski. Pełni też funkcję wiceprzewodniczącego Trójstronnej Komisji i przewodniczącego Zespołu ds. Rozwoju Dialogu Społecznego.

Więcej: www.bcc.org.pl Kontakty dla prasy: http://www.bcc.org.pl/kontakty_prasowe_bcc.php